

[Ragnhild Andersen.]

så de ikke skulle frygte for at lide nød i alderdommen. Derfor kan man også sige, at presset fra befolkningen for at få en folkepensionslov igennem har været stærkt i årene siden 1953 og har været medvirkende til, at lovforslaget i dag bliver gennemført.

Det er mit partis bestemte opfattelse, at der ikke alene hos rentemodtagerne, men også hos størsteparten af befolkningen er størst sympati for den af mit parti skitse-rede ordning af folkepensionen. Vi fremsatte den i vort eget lovforslag i 1955, og vi har fremsat vore synspunkter påny gennem vore ændringsforslag ved anden behandling og i dag ved tredje behandling. Vore ændringsforslag er stemt ned; men jeg tror, at mange med mig vil beklage, at det ikke er de synspunkter, vi har gjort gældende, der bliver grundlag for loven.

Forslaget om at bevare de nuværende aldersgrænser forkastedes i formiddags. Det betyder, at fra 1. april 1961 skal alle være 67 år for at få aldersrente, undtagen de enlige kvinder, som til den tid skal være 62 år. Jeg tror, at flertallet af alle jævne mennesker vil være enige med kommunisterne i, at der her er tale om et tilbageskridt, endda et meget alvorligt tilbageskridt, for vore ældre.

Man forkastede også i formiddags ændringsforslaget om at gøre folkepensionen ens i hele landet. Selvom forskellen zonerne imellem er blevet rettet en hel del op — for det er rigtigt, at det er den blevet, ikke alene i denne omgang, men også ved de ændringer, der blev gennemført i begyndelsen af 1954 — vil dog hverken de ældre eller befolkningen som helhed finde det rimeligt, at der overhovedet er en forskel i de tre kommunegrupper i folkepensionen til mindrebedemidlede, når folkepensionen til de bedrebedemidlede er den samme, og når tjenestemændene får samme pension, uanset hvor i landet de bor. Jeg tror derfor, at kravet om zonegrænsernes fuldstændige afskaffelse ikke vil forstumme med vedtagelsen af dette lovforslag. Jeg har allerede givet udtryk for, at mit parti fortsat vil være at finde der, hvor kampen videreføres for at få zonegrænserne helt ophævet.

Det høje ting forkastede også ved anden behandling vort ændringsforslag om, at

folkepensionen til det store flertal af mindrebedemidlede gradvis skulle hæves op til to trediedele af gennemsnitsindtægten for forsørgere i hele landet og altså være ens i hele landet. Havde man vedtaget vort ændringsforslag, ville der være givet garanti for, at de mindrebedemidlede i løbet af de kommende 4—5 år ville få en pension på ca. 6 000 kr. til ægtepar og ca. 4 000 kr. til enlige. Dette har man helt forkastet, endskønt tanken om at nå op på to trediedele af gennemsnitsindtægten for forsørgere i vort land er udkastet af det socialdemokratiske parti i dets 30 års skitse. I stedet for at gå videre med denne tanke, som tilsyneladende både socialdemokrater og radikale havde i folkeforsikringskommissionen, gik man fra de to partiers side over til at foreslå en årlig forbedring til de mindrebedemidlede på 900 kr., gennemført gradvis over seks år. Jeg beklager meget, at de to partier under udvalgsforhandlingerne har ladet sig påvirke så stærkt af venstres og de konservatives ønsker om at få forringet disse bestemmelser, som skulle være til gavn for dem, der virkelig trænger til at få betrygget deres alderdom. Denne 900 kr.s forhøjelse, som der altså var tale om i det første forslag til folkepension, er efter vedtagelsen af de enkelte paragraffer gledet helt ud af billedet, og tilbage er kun blevet en forbedring til ægtepar på 400 kr. i København, 500 kr. i købstæderne og 600 kr. i landkommunerne.

Jeg ville have været glad, hvis de to partier under debatten i dag havde givet udtryk for, at de tanker om i løbet af de nærmeste år at hæve folkepensionen for mindrebedemidlede med de 900 kr., som de dengang gik ind for, ikke er forladt af de to partier. Jeg finder det ikke helt tilfredsstillende, at den ærede radikale ordfører her siger, at det må fremtiden afgøre. Fremtiden omfatter dog også de politiske partier og de tanker, de gør sig om den kommende tids udvikling. Den gradvise forhøjelse til ialt 900 kr. er tilsyneladende taget ud af billedet indtil videre. I stedet har vi ved de vedtagne ændringer gennemført en forhøjelse på henholdsvis 400, 500 og 600 kr.

Og hvordan stiller det sig så med folkepensionen? Den kommer i København op på 5 064 kr. for ægtepar, i landkommunerne ligger den nede på 4 404 kr., altså som om-